

Basın Açıklaması

Yeni Zelanda'daki Terörist Saldırlara İlişkin Bir Açıklama

15 Mart 2019'da Yeni Zelanda'nın Christchurch kentinde Cuma namazı sırasında iki camiye saldırı düzenlendi. Saldırgan, camide namaz kılanlar üzerine makineli tüfekle ateş açtı. 50 Müslümanı katledden, onlarcasını ağır şekilde yaraladı. Hayatını kaybedenler arasında kadınlar, gençler ve çocuklar var. Namaz kılanlardan birinin, saldırıdan üzerine yürümesiyle saldırıdan kaçtı. Böylece daha fazla kişinin hayatını kaybetmesini engellemiş oldu.

Saldırganın katliamı gündüz işlemesi, Christchurch kentindeki bu saldırının en ayırt edici özelliğidir. Planını çok net bir şekilde açıkladı ve saldırıyı sosyal medyadan canlı yayınlarak yüzünü gösterdi. Saldırının motifini gevelemeden açıkça ifade etti. Örnek aldığı kişiler ile düşmanlarının isimlerinden bahsetti. Ulusal etnik temizlik için yazılan "Ruh Kardeşleri" şarkısını çaldı.

Bu davranış bizi şu sonuca götürüyor:

Saldırgan, geniş bir hedef kitlesine ulaşacağından ve "Batıdaki ahlaki çoğunluğun" desteğini alacağından emindi. Eylemini dikkatli ve dolayısıyla sosyo-politik bağlamda işledi. Başka bir deyişle saldırı, zayıf gruplar gibi basit bir şiddet stratejisine göre hareket etmeyerek eylemi ve manifestosunda küresel çatışmalar anlatısına dikkat çekti.

Tematik olarak saldırıdan aklı mantığını kolayca tanımlayabiliriz: Müslüman göçü ve iki dünya görüşünün kültürel mücadelesi. Christchurch saldırısı, 2001'deki siyasi olayla ilişkilendirilebilir. Bush yönetiminin ilan ettiği "terörle mücadele", Batı toplumlarındaki Müslümanlar ve bir arada yaşama ilişkin yepyeni bir bakış açısı için politik çerçeve sunmaktadır. Gerçekte "terörle mücadele" sadece güvenlik önlemleri ve terörle mücadeleyle ilgiliydi. Aslında ABD hükümeti ve müttefikleri, bununla demokrasiyi ve özgürlük fikrini İslam dünyasına taşımayı amaçladıklarını belirttiler. Bu, onlarda Batı toplumlarının güvenliğinin, hayata ve insana bakış açılarının aynı olmasıyla ancak mümkün olduğu anlatısını doğurdu. Güvenlik ile ideolojiyi yayma politikası arasındaki bu riskli karışıklık, Batı toplumlarında Müslümanlarla olan ilişkilerin yeniden gözden geçirilmesini tetikledi. Müslümanlar pahasına saldırıdan bir entegrasyon veya asimilasyon politikası izlenmesi gerektiği sonucuna ulaşıldı. Batı toplumlarında İslami hayatı temsil eden her şeye karşı bir cadı avı başladı: Çeşitli kamplardan gelen politikacılar İslam'ı düşman ilan ettiler ve kamuoyuna kendi kültürlerinin üstünlüğünden dem vurdular.

Almanya'da egemen kültür (Leitkultur) konsepti oluşturuldu ve eski İçişleri Bakanı Thomas de Maiziere bu kültüre çağrıda bulundu. İsviçre hükümeti, minare yasağı kararını öfkeli vatandaşların inisiyatifine bıraktı. Avusturya Başbakanı Sebastian Kurz "siyasi İslam" a karşı mücadeleyi birinci öncelik haline getirdi.

Bu kampanyaya medya da katıldı. Karikatürler ile Müslümanlarla alay edildi, korkular körüklendi ve İslamlaştırmaya karşı her düzeyde savaşmanın kaçınılmaz olduğu açıkça belirtildi. Televizyonlarda İslam nefretçilerine platformlar sunuldu. Bunların kaleme aldıkları kışkırtıcı makaleler yayınlandı ve bunların uzman oldukları söylendi.

Bunun toplumdaki dramatik etkilerinin ortaya çıkması pek uzun sürmedi. Okullar, öğrencilerin namaz kılmalarını yasakladı. Üniversiteler, namaz için ayrılan yerleri kapattı. Peçeli kadınlar konferans salonlarından dışarı çıkarıldı. Şirketler çalışanlarına başörtü takmalarını yasakladı ve İslam nefreti sosyal medyada fenomen haline geldi. Böylece kin ve nefret kültürü, demagoji kültürü, iftira, ihbar, hakaret ve taciz kültürü ortaya çıktı! "Terörle mücadele" nin ardından açıkça İslam ve Müslümanların olmadığı bir yurt talebinde bulunan Batı dünyasında popülist partiler ve sağcı hareketler belirdi.

Dünya şimdi yeni bir terörist türünün ortaya çıkmasına tanık oldu. Bir devletin doktrin sularında yüzen bir terörist, yasallığını bundan alır ve düşük seviyede bir savaş yürütür. Sonunda Christchurch katili, Batıda yaşayan Müslümanları ve ötekiliklerini, sadece askeri yollarla aşılabileceği varoluşsal bir tehdit olarak gördü. Güvenlik politikası tartışmaları bağlamında ortaya çıkan entegrasyon veya asimilasyon politikasının başlangıcı, katilin savaş mantığının temelini oluşturuyordu. Ve buna göre devletin sözde düşmanlarının yok edilmesi gerekiyordu.

Hizb-ut Tahrir, Batı devletler topluluğunu sorumsuzca iki politik alanın birbirine karıştırılmasına derhal son vermeye çağırıyor. İdeolojik ve toplumdaki dini çoğulculuk gibi sosyo-politik meseleler, dış ve güvenlik politikası kapsamında değerlendirilip kamuoyunda tartışıldığı sürece kontrolsüz saldırı ve şiddet tekrar ortaya çıkacaktır. İslam karşıtı kampanyanın hem içeride hem de dışarıda başarısız olduğunu kabul etmenin zamanı gelmiştir. Batı dünyası, kör bir fanatizmle toplum barışını tehlikeye atmak yerine Müslümanlarla olan ilişkilerini yeniden gözden geçirmeli ve çıkarı için bu kampanyayı sonlandırmalıdır!

Christchurch ve dünyanın herhangi bir yerindeki Müslümanlara, bu tür bir suçta sadece failer üzerine değil, her şeyden önemlisi ilham veren karakterler ve gerçek kışkırtıcılar üzerine odaklanılması gerektiğini bir kez daha hatırlatıyoruz. Ve biz onları çok iyi biliriz.

Onlar, bu tür katliamları planlamak için sessizce hayal dünyalarına daldıkları küçük bir odada oturmaktan ziyade toplumun ortasında yüksek mevkilerde ve rezidanslarda otururlar. Siyasi kurumda, ana akım medyanın editöryal ofislerinde ve kamuoyunun yönlendirildiği her yerdeler onlar.

Müslümanlar olarak biz, İslam karşıtı bu kampanyanın her düzeyde yürütüldüğünü anlamalıyız. Batı dünyasındaki Müslümanlara karşı tehdit, teşvik ve asimilasyon yoluyla kültürel-ideolojik düzeyde yürütülmekte, İslam ülkelerinde ise vasal yöneticiler, ekonomik yağma, doğrudan askeri saldırı ve işgal yoluyla siyasi kontrol düzeyinde yürütülmektedir.

Bu kampanya ile İslam'ın kapsamlı bir yaşam biçimi olduğuna vurgu yapılarak ancak mücadele edilebilir. Çünkü İslam ancak Müslümanların bu güvencesiz durumunu sona erdirebilir ve gerçek bir kalkınma yaratabilir. Batı ülkelerinde yaşayan Müslümanlar olarak bizler, İslam dünyasında Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet Devletini kurarak köklü, politik ve sosyal bir değişim gerçekleştirmek için birlik ve kararlı bir şekilde hareket etmeliyiz. Hilafet, İslam'ı rahmet ve adalet sistemi olarak, bir hayat biçimi olarak hayatın her alanında uygulayacaktır. Yaşadığımız bu korkunç durum ancak o zaman sona erecektir. Müslümanlar ancak o zaman yeniden büyüklüklerini kavuşacaklar, Batı ülkelerinde bile yaşasalar devletin himayesi altında olacaklardır. Yaratıcı bizden ancak o zaman razı olacaktır.

“**Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'ın ve Rasûl'ünün çağrısına uyun ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Yine bilin ki, O'nun huzurunda toplanacaksınız.**” [Enfal 24]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Almanca Konuşan Bölgeler

Medya Bürosu

www.hizb-ut - tahrir.org | www.hizb-ut - tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com |